

Львівська
Педагогічна
Спільнота

**МІЖНАРОДНА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ**

**«ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ
УДОСКОНАЛЕННЯ ПЕДАГОГІЧНИХ
ТА ПСИХОЛОГІЧНИХ НАУК»**

8 - 9 лютого 2013

ЛЬВІВ 2013

Громадська організація
«Львівська педагогічна спільнота»

ЗБІРНИК НАУКОВИХ РОБІТ

УЧАСНИКІВ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

«ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ
УДОСКОНАЛЕННЯ ПЕДАГОГІЧНИХ
ТА ПСИХОЛОГІЧНИХ НАУК»

8 - 9 лютого 2013

Львів 2013

ББК 74.00+88
УДК 37.01/09+159.9
П-24

Проблеми та шляхи удосконалення педагогічних та психологічних наук. Збірник наукових робіт міжнародної науково-практичної конференції (м. Львів, 8-9 лютого 2013 року): – Львів: ГО «Львівська педагогічна спільнота», 2013. - 128 с.

ББК 74.00+88
УДК 37.01/09+159.9
П-24

У збірнику містяться матеріали подані на міжнародну науково-практичну конференцію «Проблеми та шляхи удосконалення педагогічних та психологічних наук». Для студентів, аспірантів, викладачів навчальних закладів, науковців та представників громадських організацій.

Усі матеріали подаються в авторській редакції.

ЗМІСТ

НАПРЯМ 1. ЗАГАЛЬНА ПСИХОЛОГІЯ ТА ПСИХОЛОГІЯ ОСОБИСТОСТІ	
Пудіч С.О. ПРОБЛЕМА ВПЛИВУ ЯК ПРЕДМЕТ ПСИХОЛОГІЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ.....	6
Работа Т.О. ВПЛИВ ПСИХОТРАВМУЮЧИХ ПЕРЕЖИВАНЬ НА ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНОГО СТАНУ В ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ.....	7
НАПРЯМ 2. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ В ОСВІТІ (ЗАГАЛЬНОЇ ПСИХОЛОГІЇ, ВІКОВОЇ ТА ПЕДАГОГІЧНОЇ ПСИХОЛОГІЇ ТА ІНШЕ)	
Балла Л.В. ПРОБЛЕМА ОБДАРОВАНOSTІ ДИТИНИ В ДИТЯЧІЙ ПСИХОЛОГІЇ.....	10
Дереча А.А. ВІКОВІ ОСОБЛИВОСТІ КРЕАТИВНОСТІ ШКОЛЯРІВ.....	12
Іванова Т.М. ФОРМУВАННЯ ГУМАННИХ СТОСУНКІВ ПЕРШОКЛАСНИКІВ.....	14
Кіндрась І.В. РОЛЬ ПСИХОЛОГІЧНИХ ТА ВІКОВИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ СТУДЕНТІВ I ТА II КУРСІВ В ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ТУРЕЦЬКОЇ МОВИ У ВИЩІЙ ШКОЛІ.....	16
Кожушко С.П. НАВЧАННЯ У СПІВРОБІТНИЦТВІ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ПРОФЕСІЙНОЇ ВЗАЄМОДІЇ У МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ КОМЕРЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	18
Кравець Я.В. ВЗАЄМОДІЯ СІМ'Ї ТА ШКОЛИ У ПРИЛУЧЕННІ УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ ДО УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ.....	20
Онуфрієва Л.А. ПСИХОЛОГІЧНІ УМОВИ РОЗВИТКУ ПРОФЕСІОНАЛІЗМУ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ СОЦІОНОМІЧНИХ ПРОФЕСІЙ.....	22
Панфілова О.А. ЕМПІРИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ МІЖОСОБИСТІСНИХ СТОСУНКІВ У РАНЬОМУ ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ ЗА СТАТЕВОЮ ОЗНАКОЮ.....	24
Перетяга Л.Є. ВДОСКОНАЛЕННЯ ГОЛОСОВОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ.....	26
НАПРЯМ 3. ПЕДАГОГІЧНА ТА КОРЕКЦІЙНА ПСИХОЛОГІЯ	
Журавель А.В. УМІННЯ ВИСЛУХОВУВАТИ - ШЛЯХ ДО РОЗУМІННЯ МОДЕЛІ СВІТУ КЛІЄНТА.....	28
Кузава І. Б. АМЕРИКАНСЬКИЙ ДОСВІД РОЗВИТКУ ІНКЛЮЗІЇ У СИСТЕМІ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	30
Павлова В.С. МЕТОДИ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ДІАГНОСТИКИ ПЕРФЕКЦІОНІЗМУ.....	32
Царькова О.В. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ТРЕНІНГ ЯК ЗДОРОВ'ЯЗБЕРІГАЮЧИЙ МЕТОД ПО ВІДНОШЕННЮ ДО СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ.....	34
НАПРЯМ 4. СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА УПРАВЛІННЯ	
Михальська Ю.А. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІОНАЛІЗМУ МЕДИЧНОЇ СЕСТРИ.....	36
НАПРЯМ 5. СОЦІАЛЬНА І ЮРИДИЧНА ПСИХОЛОГІЯ	
Губко А.А. ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ПІДХОДІВ ДО ВИЗНАЧЕННЯ БУЛІНГУ.....	38
НАПРЯМ 6. ЗАГАЛЬНА ПЕДАГОГІКА	
Байдала В.В. ТЕХНОЛОГІЯ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ДО ВИХОВАННЯ ГЕНДЕРНОЇ КУЛЬТУРИ В УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ.....	40
Войтехівська І.С. КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД У ФОРМУВАННІ ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ НА ЗАНЯТТЯХ СЛОВЕСНОСТІ.....	42
Дем'яненко М.С. ПРО ПЕРЕБІГ ТА РЕЗУЛЬТАТИ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОЇ РОБОТИ З ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ АВТОМОБІЛЬНО-ДОРОЖНЬОЇ ГАЛУЗІ ДО ПАРТНЕРСЬКОЇ ВЗАЄМОДІЇ.....	44

Долгова Н.О. СТРАТЕГІЧНЕ ПЛАНУВАННЯ МОДЕРНІЗАЦІЇ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ТА СПОРТУ У ВИЩАХ СУЧАСНОЇ ПОЛЬЩІ.....	45
Капран С.Б. ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ САМООСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНІХ ОРГАНІЗАТОРІВ ДІЛОВОСТВА у ВНЗ I-II РІВНІВ АКРЕДИТАЦІЇ.....	48
Кінешева А.Ю. АКМЕ-ЕТАПИ СТАНОВЛЕННЯ ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ.....	49
Маслюк А.О. ОСОБЛИВОСТІ БЛОГ-ТЕХНОЛОГІЇ У НАВЧАННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ.....	51
Науменко Т.І. СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО РОЗВИТКУ МИСЛЕННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	53
Ніжевська Т.В. ДО ПИТАННЯ ВИКОРИСТАННЯ ЗАСОБІВ АРТПЕДАГОГІКИ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ УЧНІВ.....	55
Павлюченко В. В. «СМІХОВІ» ВПРАВИ У СИСТЕМІ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРІГАЮЧИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ РОБОТИ З ДІТЬМИ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	56
Парфьонова О.В. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ЕТНОХУДОЖНЬОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ ДИЗАЙНЕРІВ У ПОЗААУДИТОРНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	58
Підкалюк І. П. ДИФЕРЕНЦІАЦІЯ ПРОЦЕСУ НАВЧАННЯ.....	60
Рацлав Н.І. ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛІВ МАТЕМАТИКИ НА ДЕННОМУ ТА ЗАОЧНОМУ ВІДДІЛЕННЯХ СЛОВ'ЯНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ В 50-Х РОКАХ ХХ СТ.....	62
Соя Т.В. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ПІЗНАВАЛЬНОГО ІНТЕРЕСУ В МОЛОДШОМУ ШКІЛЬНОМУ ВІСІ.....	64
Ткачов А.С. ПРО ОРГАНІЗАЦІЮ САМООСВІТИ УЧНІВ У СУЧАСНОМУ ІНФОРМАЦІЙНО-НАВЧАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	66
Шарун Ю.Ф. ПРО ВАЖЛИВІСТЬ ФОРМУВАННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИХ УМІНЬ У СТУДЕНТІВ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ (ЗА НАУКОВИМИ ПРАЦЯМИ ДРУГОЇ ПОЛОВИНИ ХХ СТ.).....	68
Шелягова Г. О. ЗМІСТ І ФОРМИ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОЇ РОБОТИ ГІМНАЗІЙ КРИМУ XIX – ПОЧАТКУ ХХ СТОЛІТТЯ.....	69
Ясько О. М. РОЛЬ ІНФОРМАТИЗАЦІЇ ОСВІТИ У ПЕДАГОГІЧНОМУ ПРОЦЕСІ.....	71
НАПРЯМ 7. ФІЛОСОФІЯ СУЧАСНОЇ ОСВІТИ. СУЧАСНІ ПЕДАГОГІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА МЕТОДИКИ	
Авдосєва Н.О. ФОРМУВАННЯ ПРАЦЕЛЮБНОСТІ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ: МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ.....	73
Амброз'як О.В. ЕВРИСТИЧНА СПРЯМОВАНІСТЬ НАВЧАННЯ ФОРМУВАННЮ ГЕОМЕТРИЧНИХ ПОНЯТЬ У СЕРЕДНІЙ ШКОЛІ.....	75
Баловсяк Н.В. ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ЯК КОМПОНЕНТ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВЛЕНОСТІ МЕНЕДЖЕРА.....	77
Бондар О.Ю. РОЛЬ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ В ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ СТУДЕНТІВ НЕМОВНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ.....	79
Варакосіна Н. В. МОРАЛЬНЕ ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ (В УМОВАХ ДОШКІЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ): СПЕЦИФІКА ТА УМОВИ.....	82
Вітухіна Н.В. ІНТЕРАКТИВНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ.....	84
Гутарева Н.Ю. ESP КАК НОВОЕ НАПРАВЛЕНИЕ ОБУЧЕНИЯ АНГЛИЙСКОМУ ЯЗЫКУ В ТЕХНИЧЕСКОМ ВУЗЕ.....	86
Кордонська А.В. МІЖПРЕДМЕТНА ІНТЕГРАЦІЯ В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В КОЛЕДЖІ НА БУХГАЛТЕРСЬКОМУ ВІДДІЛЕННІ.....	88

4) вміння якісно працювати з фінансовою звітністю, здійснювати фінансовий аналіз і аудит, здатність оцінювати інвестиційні проєкти і ризики;

5) вміння прогнозувати розвиток організаційної системи і її окремих елементів.

Слід також зазначити, що розглянута компетентність може розвиватися, переходячи з одного рівня на інший, при цьому рівень розвитку кожного разу може бути діагностований, виходячи з відповідності структури (змісту знань, навичок і цінностей) певним вимогам сформованості. Так можна виділити три базових рівня володіння інформаційно-аналітичної компетентністю:

1. Низький рівень: навички роботи менеджера з управлінською інформацією знаходяться на низькому рівні. Він володіє загальними уявленнями про способи збору, обробки та аналізу інформації, однак, йому бракує ряду вмінь, які дозволили б ефективно використовувати інформаційні ресурси. Такому менеджеру слід приділяти більше уваги розвитку аналітичних навичок роботи з інформаційними потоками як від зовнішнього середовища організаційної системи, так і від її внутрішніх компонентів.

2. Середній рівень: знання менеджера в області аналізу інформації переважають над навичками, чим і обумовлені труднощі у вирішенні проблем управління організаційними системами. У той же час він успішно виконує більшість робіт, пов'язаних з аналітичною діяльністю в окремих сферах менеджменту, але для того, щоб підвищити свою компетентність, йому варто приділяти більше уваги розвитку прикладних умінь роботи з інформацією.

3. Високий рівень: при роботі з інформаційними потоками менеджер не відчуває серйозних труднощів. Його вміння працювати з інформацією дає значні конкурентні переваги та можливість оперативно приймати вірні рішення серед великої кількості альтернатив. Його підхід до здійснення інформаційно-аналітичної діяльності в цілому вірний.

Література:

1. Ахаян, А. А. Структура, диагностика и средства развития информационной компетентности учащихся: Информационно-аналитическая компетентность как компонент профессиональной подготовленности менеджера научно-методические материалы [Текст] / А. А. Ахаян. – СПб.: Книжный Дом, 2008. – 144 с.
2. Золотарева, А. В. Компьютерный тест оценки конкурентоспособности менеджера-выпускника вуза [Текст]: метод. пособ. / А. В. Золотарева, Р. М. Красовский, О. В. Кузьмичева, В. С. Морозова, И. Е. Сарафанова. – Ярославль: Изд-во ЯГПИУ, 2011. – 126 с. (стр. 71–78).
3. Рыжова, Н. И., Фомин В. И. Структура информационно-аналитической компетентности специалиста экономического профиля на основе модели развития содержания обучения [Текст] / Н. И. Рыжова, В. И. Фомин // Известия Самарского научного центра Российской академии наук [Электронный ресурс]. – 2009 – № 4(2). – Режим доступа: http://www.ssc.smr.ru/media/journals/izvestia/2009/2009_4_358_361.pdf
4. Сляднева, Н. А. Информационная аналитика – эзотерическое искусство или современная профессия? [Электронный ресурс]. – Режим доступа – <http://www.fact.ru/www/архив756.html>
5. Хуторской, А. В. Ключевые компетентности как компонент личностно-ориентированной парадигмы образования [Текст] / А. В. Хуторской // Народное образование. – 2003. – № 2.

Бондар О.Ю.

*викладач кафедри англійської мови
Київського університету ім. Бориса Грінченка
м. Київ, Україна*

РОЛЬ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ В ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ СТУДЕНТІВ НЕМОВНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ

Стрімкий розвиток комп'ютерних телекомунікаційних та інформаційних систем значно вплинув на систему освіти в цілому, що призвело до появи нових педагогічних технологій, нових форм викладання, однією з яких є дистанційна освіта. Активні процеси реформування системи вищої освіти України, зокрема в галузі викладання іноземних мов, стимулюють пошук ефективних способів його розвитку і вдосконалення. Впровадження інформаційно-комунікаційних технологій у навчальний та науково-дослідний процеси є обов'язковою вимогою для реалізації концепції модернізації вищої освіти.

За останні роки вимоги до якості мовної підготовки фахівців немовних спеціальностей зросли. На сучасному етапі економічного розвитку знання англійської мови є важливим критерієм оцінки професіоналізму молодого фахівця, якому в процесі професійної діяльності необхідно працювати з інформацією, доступною світовій спільноті, а також вміти спілкуватися із зарубіжними колегами на професійному та соціально-побутовому рівнях. Незважаючи на високі вимоги до практичного володіння іноземною мовою майбутніх

фахівців, кількість обов'язкових годин, що відводяться на вивчення іноземної мови у немовному вузі, залишається мізерно малим. Природно, що викладачам іноземної мови доводиться орієнтувати навчальний процес на збільшення самостійної роботи студентів. Нові можливості в цьому напрямку надає організація дистанційного навчання іноземних мов в немовному вузі, оскільки одним з найбільш доступних засобів оптимізації самостійної роботи студентів є інтеграція Інтернет-ресурсів в навчальний процес у немовному вузі.

Технологія дистанційного навчання з'явилася наприкінці ХХ сторіччя, і у ХХІ ст. стала однією з найбільш ефективних і перспективних систем підготовки фахівців. Питання дистанційного навчання досліджують як зарубіжні дослідники (Борджи Холмберг, Д. Кіган, Майкл Сімонсон, Чарльз Ведемайер, Майкл Мур), так і вітчизняні (А.А.Ахянян, А.А.Андрєєв, С.О.Сисосва), однак використання даної технології, враховуючи специфіку навчання іноземної мови у вузі, вимагає глибшого вивчення.

А.А.Андрєєв пропонує визначити дистанційне навчання як цілеспрямований процес інтерактивної взаємодії вчителів і учнів між собою та із засобами навчання, інваріантний (індиферентний) до їх розташування у просторі й часі, який реалізується у специфічній дидактичній системі [1, с.42].

С.О.Сисосва пропонує свій погляд на дефініцію: „під дистанційним навчанням розуміють таке навчання на відстані, яке здійснюється за допомогою сучасних комп'ютерних і телекомунікаційних технологій у реальному часі або асинхронно, а педагогічна взаємодія в системі «викладач-учень» і пересилання відповідного навчально-методичного забезпечення відбуваються за допомогою сучасних інформаційних засобів. [5, с.79].

У чому ж полягає специфіка дистанційного навчання іноземної мови у вузі? Головною його особливістю є опосередкований характер телекомунікаційного спілкування викладач - студент і пов'язані з цим обмежені можливості їх міжособистісної взаємодії, з іншого боку, саме така форма навчання дозволяє максимально активізувати самостійну роботу студентів, що в умовах вузівського навчання особливо важливо, так як майбутні спеціалісти повинні вміти самостійно організовувати свою пізнавальну діяльність. Дистанційне навчання передбачає іншу форму подачі матеріалу і взаємодії між викладачем і студентом. Безумовно, що саме в умовах вузівського навчання найбільш вірогідне свідоме ставлення студентів до процесу навчання, тяга до самоосвіти і самореалізації, достатнє володіння комп'ютером.

Існують різні моделі дистанційного навчання, включаючи повністю мережеве навчання за окремим курсом; інтегроване з очним навчанням, інтегроване з кейс-технологіями, модель розподілених класів (на основі відеоконференцій або інтерактивного телебачення). Кожна із зазначених моделей має свою специфіку, яка стосується як організації навчальних матеріалів, так і методики проведення занять, форм взаємодії студентів один з одним, з викладачем. [3; с.1]

Метою вивчення курсу іноземної мови є формування комунікативної компетенції в усіх її складових. На нашу думку, найбільш адекватною моделлю впровадження дистанційного навчання іноземних мов на немовних факультетах може бути інтеграція очної та дистанційної форм навчання, оскільки існує цілий ряд практичних навичок, які можна отримати тільки при виконанні реальних (а не віртуальних) практичних робіт. На дистанційну форму навчання можна віднести формування граматичних, лексичних навичок, а також такі форми мовленнєвої діяльності як аудіювання, читання та письмо.

Дистанційний курс дозволяє удосконалювати вміння аудіювання на основі автентичних звукових текстів, подкастів, відеоматеріалів, а саме: як слухати співрозмовника; поповнювати свій словниковий запас лексикою сучасної іноземної мови, що відбиває певний етап розвитку культури народу, соціального і політичного устрою суспільства.

Інтеграція інформаційних ресурсів всесвітньої мережі у навчальний процес дає можливість більш ефективно навчати різним видам читання: вивчаючому, пошуковому, ознайомлювальному, безпосередньо використовуючи автентичні матеріали різного ступеня складності.

Щодо письма, розрізняють два види письмової комунікації: синхронна (Chat) і асинхронна (E-mail). Учасники синхронної комунікації обмінюються письмовими повідомленнями в режимі реального часу і користуються при цьому мовленням, характерним для усного спілкування. Асинхронна письмова комунікація дозволяє працювати над текстом більш ретельно, надаючи можливість продумати, виправити, переписати свій текст. Залучаючи учнів до спілкування за допомогою електронної пошти, можна формувати вміння писемного мовлення, коли студенти складають відповіді партнерам, беруть участь у підготовці рефератів, творів, тим самим удосконалюючи не лише лінгвістичні знання, а й розвиваючи вміння генерувати ідеї.

Для консультацій з викладачем, спілкування з однокурсниками і обговорення попередніх роздумів в малих групах співробітництва, для відправки і перевірки викладачем письмових робіт використовуються форуми, електронна пошта, чати, телеконференції в режимі off-line і т. ін.

Аудиторний час таким чином використовується для навчання говоріння (дискусії, рольові ігри проблемної спрямованості, захист проєктів). [4; с. 142]

Враховуючи вищезазначені особливості дистанційної освіти, можна виділити ряд характеристик, притаманних ефективному навчанню іноземних мов на відстані [2; с. 87]:

- зниження ролі «викладання» як характеристики взаємодії «студент - викладач» і підвищення ролі самостійної пізнавальної діяльності студента, адже саме самостійна діяльність з оволодіння різних видів мовленнєвої діяльності, формування необхідних навичок і вмінь є специфікою даної галузі знання;
- забезпечення достатньо гнучкого підходу в презентації мовного матеріалу в залежності від рівня підготовки академічної групи;
- співвіднесення навичок роботи на комп'ютері студентів і способів роботи з автентичною інформацією, що знаходиться на електронних носіях та інтернет-сайтах, тобто здатність і готовність здійснювати пошук інформації, її відбір, обробку, зберігання і створення нової інформації;
- створення для студента атмосфери активної пізнавальної діяльності, а не пасивного сприйняття нової інформації. Це передбачає застосування отриманих знань для вирішення різних комунікативних завдань у спільній творчій діяльності, рольових іграх;
- більш ретельне і детальне планування діяльності студента, її організації; чітка постановка завдань і цілей навчання; забезпечення необхідними навчальними матеріалами;
- навчання в індивідуальному темпі – швидкість вивчення встановлюється самим студентом залежно від його особистих обставин і потреб;
- свобода і гнучкість – студент може обрати будь-який з модулів навчання, а також самостійно планувати час, місце і тривалість занять;
- інтерактивність та високоефективний зворотний зв'язок між студентом і викладачем, зворотний зв'язок між студентом і навчальним матеріалом, а також можливість парного, групового навчання;
- мотивація – найбільш важливий елемент будь-якого курсу дистанційного навчання; для цього важливо використовувати різноманітні прийоми та засоби;
- аудіо та відео супровід.

З усього вище наведеного можна стверджувати, що дана проблема все більше досліджується та набуває швидкого розвитку в час науково-технічного прогресу та під час модернізації вищої освіти України. Поєднання традиційних методів та засобів навчання з сучасними дистанційними технологіями сприяє підвищенню успішності студентів, стимулює розвиток самостійної роботи. Таким чином, система дистанційного навчання при грамотній її організації може забезпечити оптимізацію навчального процесу та сприятиме реалізації ідей відкритої освіти.

Література:

1. Андреев А. А. Дидактические основы дистанционного обучения в высших учебных заведениях: Дисс. д-ра пед. наук: 13.00.02/МГУЭСИ. – М. 1999. – 289 с.
2. Иванов Д. Р. Дистанционные технологии в преподавании делового французского языка // Иностранные языки в дистанционном обучении: М-лы Международной научно-практической конференции. Пермь, 2006. С. 86 - 89.
3. Полат Е. С. Педагогические технологии дистанционного обучения / докт. пед. наук, проф. Е. С. Полат // <http://distant.ioso.ru/seminary/09-02-06/tezped.htm>.
4. Свиридон. Р. А. Дистанционное обучение иностранным языкам через компьютерные сети Internet / Р. А. Свиридон. – М.: МГУ, 2004. – С. 141-145.
5. Сисоева С. О. Проблемы дистанционного навчання: педагогічний аспект // Неперервна професійна освіта: теорія і практика: Науково-методичний журнал. – 2003. – Випуск 3-4, – 308 с.
6. Daval Pyari Theory and Distance Education: At a Glance 5th International Conference on Distance Learning and Education IPCSIT vol.12 (2011), IACSIT Press, Singapore, 2011, p. 94-99.
7. Quality Issues in Distance Learning - AACSB International – The Association to Advance Collegiate Schools of Business, 2007, p. 3-4.